

Publicerad 2007-11-08 20:11 av Nicklas

en kedja och en kula

en man som tros ha blivit galen
röster i hans huvud
ingen vet vad han säger, det är ingen som förstår
så nu är han inlåst för gott
för saker han aldrig begått
oskyldighet - en kedja och en kula
aldrig får han känna solen igen
smärtsamma grimaser
tårar längs kinden
rosor i hans hand
det fanns en man
som hade ett ansikte
som såg ut som mitt
jag såg honom i spegeln
när han vände sig om och gick
så sköt jag honom i bakhuvudet
hjärnsubstanser på betong och kakel
och då insåg jag
att jag hade precis mördat mig själv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nicklas med Poeter.se id #4315 innehar upphovsrätten